

[Justitsministeren]

en opklaring i første omgang. Vi har hørt meget gamle drabssager, der er uopklarede, dukke op, hvor der fremkommer et eller andet, der måske kan sætte gang i sagen igen, og så vil det selvfølgelig være uheldigt, hvis det materiale, man i sin tid har samlet sammen, ikke er til stede.

Det sker jo også – det ved forslagsstillerne fra en sag, vi har drøftet en del i den sidste tid her i tinget, nemlig den såkaldte Trigon-sag – at en sag henlægges, fordi man ikke har det tilstrækkelige bevis til at kunne rejse en sigtelse. Så opstår sagen igen, og selv om det måske ikke er oplysninger helt af den karakter, forslagsstillerne har tænkt på, der er fremkommet i den sag, er der også dér personlige oplysninger, om hvilke man kan sige, at det ville være uheldigt, hvis de var forsvundet eller væk den dag, hvor man kunne genoptage efterforskningen.

Det er i øvrigt ikke blot politiet, men mange andre offentlige myndigheder, der er i besiddelse af meget følsomme personlige oplysninger – jeg behøver blot at nævne social- og sundhedsforvaltningerne, hospitalerne – og der er også mange andre, der har det.

Problemerne vedrørende beskyttelse af disse personoplysninger skal normalt ikke løses ved regler om destruktion – det tror jeg ikke ville være heldigt – men må først og fremmest løses ved regler om sikret opbevaring af materialet samt ved tavshedspligtsregler for det personale, der har med materialet at gøre, og sådanne regler, altså både om sikret opbevaring og om tavshedspligt, findes naturligvis også inden for politiet, og jeg er i øvrigt ikke bekendt med konkrete tilfælde, hvor man kan hævde, at de gældende regler ikke har ydet en tilstrækkelig beskyttelse af følsomme personoplysninger.

Sammenfattende kan jeg sige, at jeg må være tvivlende over for muligheden for at gennemføre beslutningsforslaget, uden at det vil volde skade for efterforskningen også – og måske ikke mindst – af de største kriminelle sager her i landet. Jeg vil naturligvis være villig til under sagens behandling i retsudvalget nærmere at redegøre for de praktiske problemer også af anden art, som efter min mening vil være knyttet til en gennemførelse af forslaget, så selv om jeg forstår hensigten og meningen med forslaget, har jeg altså ingen muligheder for at acceptere det på grundlag af den formulering, der er givet.

Lis Møller (KF):

Jeg vil sige ligesom justitsministeren, at forslaget ikke virker tilstrækkelig gennemarbejdet. Men samtidig vil jeg gerne sige, at vi er positive over for selve tanken bag forslaget, men vi kan jo nok være enige om, at det er en meget følsom og vanskelig sag.

Jeg har altid være bange for den megen registrering, selv om vi faktisk alle i dag er registrerede i op til flere registre endda. Hvis forslaget vedtages, er det utvivlsomt rigtigt, at det vil betyde, at politiet får større mulighed for at indhente oplysninger, når mennesker ved, at det, de må afsløre om deres mest intime privatliv, destrueres, når en sag er afsluttet. På den anden side må det også fremføres, at politiets efterforskning kan hæmmes, hvis alle disse oplysninger destrueres. Har der f.eks. været begået handlinger over for børn, kan det være nyttigt at kende bl.a. pædofile.

Jeg indrømmer, at jeg er skeptisk, men meget parat til at være med til at prøve at finde en løsning i retsudvalget. Men det vil nok være rimeligt at se på sagen i en større sammenhæng. Derfor vil jeg foreslå, at vi ser på registerlovgivningen; der må være mange ting dér, der trænger til ændring.

Bjørn Elmquist (V):

Filosofien bag dette forslag til folketingsbeslutning er vel at beskytte borgeren mod uden skyld at blive draget ind i og fastholdt i straffesager, som den pågældende borger intet har at gøre med. Sådan ser i hvert fald vi i venstre hovedsigtet med forslaget, og ud fra det synspunkt kan vi da godt erklære os enige i sigtet.

Når det kommer til den konkrete udformning af teksten, må jeg sige, at det ikke falder i vores smag. Vi mener, at ordet »destruktion« er for kategorisk; som justitsministeren allerede har været inde på i sin tale, er der er en lang række betænkeligheder forbundet dermed, og Trigon-sagen faldt faktisk også mig i tankerne, da jeg studerede forslaget til folketingsbeslutning. Det er jo en sag, som bekræfter, at det er godt, at man har så udførlige akter som muligt for eventuelt at kunne begive sig ind i en bedømmelse af efterforskningsindsatsen.

Vi kan tilslutte os, som jeg sagde i starten, at der tages størst muligt hensyn til borgeren